

Gertrude Stein

Dünya Yuvarlaktır

Sonsöz: Chloé Thomas

Türkçesi: Tunç Tayanç

Öykü

1

ROSE BİR ROSE'DUR

Bir zamanlar dünya yuvarlaktı ve üzerinde dönüp durabilirdiniz.

Her yerde bir yer vardı ve her yerde kadınlar çocuklar köpekler inekler yaban domuzları küçük tavşanlar kediler kertenkeleler ve hayvanlar bulunurdu. Hayat böyleydi işte. Ve herkes köpekler kediler koyunlar tavşanlar ve kertenkeleler ve çocuklar hepsi bununla ilgili her şeyi herkese anlatmak isterlerdi ve kendileriyle ilgili her şeyi anlatmak isterlerdi.

Ve o zamanlar orada Rose vardı.

Rose adıydı ve adı Rose olmasaydı Rose olur muydu. Düşünür ve sonra bir daha düşünürdü.

Adı Rose olmasaydı Rose olur muydu ve ikiz olsaydı Rose olur muydu.

Ne olursa olsun adı Rose'du ve babasının adı Bob ve annesinin adı Kate ve amcasının adı William ve teyzesinin adı Gloria ve

büyükannesinin adı Lucy idi. Hepsinin adları vardı ve onun adı Rose'du ama acaba olur muydu diye gözyaşı dökerdi adı Rose olmasaydı Rose olur muydu.

Dedim ya o zamanlar dünya yuvarlaktı ve üzerinde dönüp durabilirdiniz.

Rose'un biri Love adında büyük beyaz öbürü Pépé adında küçük kara iki köpeği vardı, küçük kara köpek onun değildi ama o öyle olduğunu söylüyordu, bir komşusunun köpeğiymiş ve Rose'u hiç sevmemişti ve bunun bir nedeni vardı, Rose küçükken, şimdi dokuz yaşındaydı ve dokuz yaş küçük değildir hayır Rose küçük değildi, neyse küçükken günün birinde küçük Pépé yanındaydı ve ona bir şey yapmasını söyledi, Rose herkese ne yapması gerektiğini söylemeyi severdi, en azından küçükken öyle yapmayı severdi, şimdi neredeyse on yaşındaydı ve artık herkese ne yapması gerektiğini söylemiyordu ama o zaman söylüyordu ve Pépé'ye de söyledi ama Pépé yapmak istemedi, ondan ne yapmasını istediğini de anlamamıştı zaten ama anlarsaydı bile yapmak istemeyecekti, kimse bir başkasının kendisine yapmasını söylediği şeyi yapmayı istemez, dolayısıyla Pépé de yapmadı ve Rose onu bir odaya kapattı. Zavallı küçük Pépé'ye dışarıda yaptıklarını asla bir odada yapmaması gerektiğini kimse öğretmemişti ama yalnız bırakılmasına öyle öfkelenmişti ki yaptı zavallı küçük Pépé. Bunun üzerine dışarı çıkarıldı ve çevrede çok sayıda insan vardı fakat küçük Pépé hata yapmadı ve Rose'u buluncaya kadar bütün bacakların arasından dümdüz ilerledi ve yanına varınca da bacağından ısırıldı ve hemen oradan kaçtı ve artık kimse onu suçlayamazdı suçlayabilirler miydi. Bir tek o zaman ısırılmıştı birini. Ve bir daha asla Rose'a nasılsın demeyecekti ve Rose da onun kendisine nasılsın demeyi hiç istemediğini unutabilsin diye öyle olmadığı halde hep Pépé'nin kendi köpeği olduğunu söyledi. Onun köpeği olsaydı tamamdı nasılsın demesine lüzum yoktu ama Rose biliyordu ve Pépé biliyordu ah evet ikisi de biliyordu.

Rose ve büyük beyaz köpeği Love birlikte güzel zaman geçiriyorlardı birlikte şarkılar söylerlerdi, söyledikleri şarkılar şunlardı.

Love suyunu içerdi ve içtikçe, öylece geçiverir bir şarkı güzel bir şarkı gibi ve o suyunu içerken Rose kendi şarkısını söylerdi. Onun şarkısı şuydu.

*Küçük bir kızım ve adım Rose, Rose benim adım.
Neden küçük bir kızım
Ve adım neden Rose
Ve ne zaman küçük bir kızım
Ve adım ne zaman Rose
Ve nerede küçük bir kızım
Ve nerede adım Rose
Ve hangi küçük kızım adı Rose olan küçük kız mıyım hangi küçük kızım adı Rose.*

Ve bu şarkıyı söyledikçe ve onu Love suyunu içerken söyledikçe.

*Neden küçük bir kızım
Nerede küçük bir kızım
Ne zaman küçük bir kızım
Hangi küçük kızım.*

Ve şarkı söylemek onu öylesine üzerdi ki ağlamaya başlardı. Ve o ağladığında Love da ağları başını kaldırır ve göğe bakar ve ağlamaya başlardı ve böylece o ve Rose ve Rose ve o ağlar ağlar ağlardı ta ki Rose durana kadar ve sonunda gözleri kururdu.

Ve bütün bunlar olurken dünya yuvarlak olmaya aynen devam ediyordu.